

Господа, и че той ся распянува изъ второ пакъ съ недостойно-то поведеніе на оныя които носятъ име-то му (Евр. 6; 6), не трѣба ли това да ны принуждава, да ся подвизаваме противъ грѣхъ-тъ? Ако грѣхъ-тъ є убилъ най добрыя-тъ ни пріятель, то трѣба да го имаме, (грѣхъ-тъ) за най голѣмъ нашъ непріятель. Неговъ-тъ убіецъ трѣбова да считаме като за нашъ убіецъ, и да мыслимъ себе-си че сме наистина распяти съ него.

г. Третья причина за да струваме добры дѣла ни представлява Писаніе-то *да хидимъ достойно на званіе-то си, съ кое-то сме призвани* (Ефес. 4; 1).

Колко свято, и колко непорочно трѣбоваше да живѣѣхтъ Христіане-ти въ свѣтъ-тъ, като сж ся избрали отъ свѣтъ-тъ Іоан. 15; 19, за да иматъ пріобщеніе съ Отецъ-тъ и Сынъ-тъ (1. Іоан. 1; 3), и наслѣдіе на небо-то! отъ това толкова често ся призываваме да ходимъ достойно на наши-ты голѣмы преимущества. *Азъ убо юзникъ ради Господа моѣхъ вы да ходите достойно на званіе-то, съ кое-то сте звани, съ сякое смиренномѣдріе и кротость, долготѣрпніе, и да търпите единъ другыго съ любовь* (Еф. 4; 1, 2. *За да ходите вые достойно на Бога въ сякое угожденіе, въ сякое дѣло благо да плодоносите, и да възроставете въ разумъ-тъ Божій* (Кол. 1; 10). Това значи, ченые никога не трѣбова да забравяме тѣсно-то сношеніе, кое-то имаме съ Бога, че трѣ-